

forskningen i Danmark frem for tanken om folkekomiteer, som skulle bestemme over erhvervslivets penge. Tænk den tanke til ende, at demokratiske organer skulle bestemme over disse penge i Danmark. Det er nok for demokratisk til Socialdemokraterne.

Når det er sagt, hørte jeg mange positive ting i det, hr. Rasmus Prehn sagde, og jeg vil bare spørge, om hr. Rasmus Prehn ikke er enig med mig i, at netop når man har en politik, hvor man meget satser på, at der skal være et tæt samarbejde mellem erhvervslivet og forskningen, er det vigtigt, at det offentlige i sine forskningsbevillinger målrettet går efter at styrke områder, som har svært ved at få adgang til erhvervslivets pengetanke.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg mener, det er vigtigt, at det ikke bliver spørgsmål om et enten-eller, men om et både-og. Der er jo behov for at have samarbejde også med stærke virksomheder, fordi vi på den måde også kan få stærk forskning, men når vi bruger de forskningsmidler, vi har i Danmark fra offentlig side, så er det også vigtigt, at vi tænker på: Hvilke virksomheder tænker nyt? Hvilke virksomheder er innovative? Hvilke virksomheder kan skabe resultater, vi ellers ikke ville opnå?

Og der kan jeg godt lidt se en tendens til, at det måske først og fremmest er allerede veletablerede virksomheder, der indgår samarbejde med, og det skal vi prøve at komme lidt uden om. Vi skal prøve at gå videre end det, også at hjælpe og samarbejde med mindre virksomheder, der tænker nyt. Så der tror jeg sådan set godt at jeg kan være enig med Enhedslistens hr. Per Clausen.

Med hensyn til spørgsmålet om folkekomiteer over for erhvervslivets interesser har det jo altid været et kendetegn for Socialdemokratiet, at vi tror på et demokratisk samfund, men hvor der er markedsøkonomi, og hvor vi respekterer, at erhvervslivet har sine interesser. Helt at gå ind og kontrollere erhvervslivets penge direkte i folkekomiteer, som skal bestemme, hvad virksomhedernes penge skal bruges til, også når det gælder forskning, mener jeg mere er kommunisme, end det er socialdemokratisme.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det sidste skal jeg såmænd ikke så tvivl om, man kan jo kalde ting meget, men hr. Rasmus Prehn har da ret i, at vi skal mange, mange år tilbage i tiden, før det at have kontrol over erhvervslivet interesserede Socialdemokraterne.

Så tilbage til det, som kunne være kernen i det her. Er hr. Rasmus Prehn ikke enig med mig i, at det ville være meget skadeligt, hvis man fulgte regeringens intentioner om at sige, at de offentlige forskningskroner primært skal gå til de områder, hvor man også kan få privat tilskud og støtte, fordi det lige præcis vil betyde, at de private kroner for alvor bliver dominerende, også med hensyn til hvordan den offentlige forskning skal prioriteres, men at man her må tage et andet udgangspunkt, nemlig i den generelle politiske og forskningsmæssige prioritering, som vi gennemfører i Danmark, i hvert fald i en vis udstrækning, i demokratiske fora?

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg oplever, at vi har et fantastisk stærkt samarbejde i Danmark mellem erhvervslivets interesser og vores universiteter og andre forskningsenheder, som sikrer utrolig gode resultater. Jeg oplever, at man fra det offentliges side skal indgå samarbejde med alle former for virksomheder for at sikre den bedst mulige forskning. Og det, at man har en stærk virksomhed eller en virksomhed, som har en stærk kapital, skal jo ikke udelukke dem fra at indgå i spændende forskning. Det kan jo netop være der, vi får noget af den bedste forskning.

Det, jeg siger, er, at vi bare også skal tage hensyn til, at der er mindre, nytænkende innovative virksomheder, som også kommer i spil. Det er den socialdemokratiske holdning. Vi er faktisk stolte og glade over det samarbejde, vi har mellem erhvervslivet og universiteterne, vi siger bare, det skal foregå på ordentlig og redelig vis, og det mener vi faktisk det gør langt hen ad vejen i dag, og vi vil gerne styrke og udvikle den tradition, vi har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne allerførst kvittere for, at Socialdemokratiet tager afstand fra den betonagtige tilgang, som Enhedslisten afslører i dag med dette beslutningsforslag, til, hvad der er godt for både